

Ja ma näen, et ma seisan ja vaatan maali, kus on kaks joont, üks lilla ja teine pruun, mis keskel ristuvad, ja ma mõtlen, et elutoas on nii külm ja tõusta veel liiga vara, ükskõik mis kell ka ei oleks, nii et miks ma üles tõusin? mõtlen ma ja ma kustutan elutoas tule ja lähen tagasi magamistuppa ja kustutan seal tule ja heidan uuesti voodisse ja topin endale teki ümber ja Brage poeb mulle külje alla ja ma mõtlen, et täna öösel sain natuke magada, kuigi mitte palju, ja täna on kolmapäev ja kindlasti varahommik või vahest ikka veel öö? mõtlen ma ja elutoas oli nii külm, et ma ei tahtnud üles tõusta, mõtlen ma ja ma silitan Bragel selga ja vaatan siis pimedusse ja ma näen, et Asle istub kodusel kiigel ja ta ei kiigu, istub niisama ja mõtleb, mida võiks teha? ja ta kiigub tasakesi ja aeglaselt edasi-tagasi ja siis tuleb Ema tuulekotta ja ta on kuri ja Asle ei saa aru, miks ta nii kuri on

Tule siia, ütleb Ema

Mis on? küsib Asle

Tule, ütleb Ema

Hea küll, ütleb Asle

Ja ta tuleb kiige pealt maha ja läheb Ema juurde, kes seisab tuulekojas ja vaatab üksisilmi Asle poole ja Asle läheb trepist üles

Jah, ütleb ta

Jah, seal sa oled, ütleb Ema

ja Asle ei saa aru, miks Ema häääl nii kuri on, mis tal on? millega Asle nüüd hakkama on saanud, et Ema tema peale nii kurjaks sai? mõtleb ta

Vaata siia, ütleb Ema

Ja ta avab pihu ja Asle näeb Ema pihus kolme ühekroonilist ja Ema seisab ja hoiab ette sirutatud pihus kolme ühekroonilist ja ei ütle midagi ja Asle mõtleb, et kuidas Ema need kolm krooni üles leidis? ja ta oli kavatsenud need kavalasse kohta peita, jah, oli kavatsenud need õue kivi alla panna ja selle unustanud, jah, see oli täitsa peast lennanud ja nüüd seisab Ema seal ja näitab talle kolme krooni, ja kuidas ta need üles leidis? mõtleb Asle ja siis mõtleb ta, et Ema leidis need kuidagi tema püksitaskust, sest Asle unustas need püksitaskust välja võtta ja ära peita

Kust sa need said? küsib Ema

ja Asle mõtleb, et ta ei või öelda, et sai need Kiilakalt, kui istus tolle autosse, ja ta ei või mingil juhul öelda, miks ta need sai

Vasta ometi, ütleb Ema

ja Asle mõtleb, et ta ei või mingil juhul tõtt rääkida, et ta need Kiilakalt sai, ja sellepärast, et ta ei tohtinud kellelegi öelda, et käis Kiilaka autoga sõitmas ja et Kiilakas pani talle käe reiele ja tema võttis ta käe ära, vähemalt kaks korda tegi Kiilakas seda, mõtleb ta

Kust sa need kroonid said? küsib Ema

Vasta siis ometi, ütleb ta

Mis sa seisad, suu töllakil, ütleb ta

ja siis võtab Ema tal õlgadest ja raputab teda ja ütleb, et ta vastaks, kui temaga räägitakse, ja ta lausa karjub

Vasta, ütleb Ema

ju ta peab siis midagi ütleva, mõtleb Asle

Ma leidsin nad, ütleb ta

Sa leidsid nad? ütleb Ema

Kust sa nad leidsid? küsib Ema

No vasta ometi, ütle, kust sa nad leidsid, ütleb ta

Ja Asle muudkui seisab ja Ema laseb tal õlgadest lahti

Tee pealt, ütleb Asle

Ah tee pealt, ütleb Ema

Jah, tee pealt, ütleb Asle

Ei tea kust? küsib Ema

Pagaritöökoja eest, ütleb Asle

Sa leidsid nad Pagaritöökoja eest? küsib Ema

ja seda peab ta Asle arust uskuma, et ta nad leidis, leidis Pagaritöökoja eest

Sa oled need kroonid varastanud, ütleb Ema

Ma ei ole midagi varastanud, ütleb Asle

Jah, sa oled nad varastanud, ütleb Ema

Ei ole, ütleb Asle

Oled, ütleb Ema

ja Ema ütleb, et ta vaatas oma rahakotti, kus tal oli krooniseid münte, jah, palju tal raha ei ole, aga mõned kroonised seal olid ja ta ei mäleta, kui palju, aga mõned seal olid ja nähtavasti on Asle need kroonid temalt varastanud, ütleb ta, aga ta ei ole kindel, sest praegu oli rahakotis viis kroonist münti, aga ta ei mäleta täpselt, kas neid võis rohkem olla, ja võib vabalt olla, jah, et neid oli viie asemel kaheksa

Kas sa varastasid need kroonid minu tagant? küsib Ema
ja Asle ütleb, et ta ei ole neid kroone varastanud, vaid
leidis nad, nagu ta ütles, jah, Pagaritöökoja eest, ütleb ta

Valetaja, ütleb Ema

Ma ei valeta, ütleb Asle

ja siis seisavad nad mõlemad ja vaikivad ja siis ütleb
Ema, et tahtis Asle püksid ära pesta ja ta vaatab alati taskud
läbi ja mida kõike ta sealt ei leia, alati midagi, kive, käbisid,
naelu, marmorkuule, köiejuppe ja taevas teab veel mida, aga
kunagi, mitte kunagi varem ei ole ta leidnud kolme läikivat
kroonist ja ta ei saa aru, kust Asle need saanud on, aga ausal
teel küll vaevalt

Ma leidsin nad, ütleb Asle

Jah, sa juba ütlesid, ütleb Ema

Ja siis seisavad nad niisama ja siis näevad nad Isa, kes
tuleb Vanatare nurga tagant Vanaema ja Vanaisa juurest, ja
Ema hõikab Isale, et väga hea, et ta tuleb, ja Isa sammub
rahulikult nende poole

Mis on? küsib ta

ja ta vaatab Ema poole

Jah, ütleb Ema

Sa ei ole päris nagu tavaliselt, ütleb Isa

Jah, ütleb Ema

ja siis on pisut aega vaikus

Aga ütle, mis siis on, ütleb Isa

Näe, ütleb Ema

ja ta sirutab Isa poole pihu, kus on kolm krooni

Noh, need on kolm krooni, ütleb Isa

Just nimelt, ütleb Ema

Kas sellise asja pärast maksab nii väga erutada? küsib
Isa

Aga, ütleb Ema

ja jääb vait

Aga, ütleb Isa

Aga ma leidsin need tema püksitaskust, ütleb Ema
ja ta vaatab Asle poole ja siis ei ütle Isa midagi ja nad
ainult seisavad

Kust sa nad said? küsib Isa

ja Asle ütleb, et leidis need kroonid

Ta ütleb, et leidis need Pagaritöökoja eest, ütleb Ema

Jah, nii võib olla küll, ütleb Isa

Kas sa usud seda? küsib Ema

ja Isa ei ütle midagi

Noh, vaata oma rahakotti, ega sealt midagi puudu ei ole,
ütleb Ema

ja Isa võtab rahakoti välja ja vaatab sinna sisse ja ütleb, et
ta ei mäleta päris täpselt, kui palju tal seal ühekroonilisi oli,
nii et ta ei oska öelda, kas keegi on tema rahakotist ühekroon-
ilisi võtnud, aga miks oleks Asle seda tegema pidanud? sest
ta ju ei varasta? ütleb Isa ja vaatab Aslele otsa

Ma ei varasta, ütleb Asle

Ma ei ole kunagi varastanud, ütleb ta

Jah, ütleb Isa

ja siis ütleb Isa, et poiss võis need kroonid küll Pagari-
töökoja eest leida, aga siis on keegi oma kroonid ära kaota-
nud ja tunneb neist võib-olla puudust, ütleb Isa, ja võib-olla
tuleb tal mõte, et võib-olla kaotas ta need ära Pagaritöökoja
ees, kui käis leiba ostmas, või võib-olla mõtleb ta, et jättis

need letile, kui oli maksnud viiekroonisega ja saanud kolm krooni tagasi, jah, ja läheb siis võib-olla Pagari või Pagariproua juurde tagasi ja küsib, kas ta jättis need kroonid maha või kaotas need võib-olla Pagaritöökoja ette ära, ja ta mõtleb, et võib-olla on Pagar või Pagariproua tema kroonid üles leidnud, ütleb Isa, ja ta ütleb, et oleks parem, kui Asle läheks Pagari ja Pagariproua juurde ja viiks need kroonid neile, juhuks kui keegi need ära on kaotanud ja neid küsima tuleb, ütleb Isa ja Ema ütleb, et ta oli kindel, et Asle on need kroonid varastanud, ja Isa ütleb, et see pole ju sugugi kindel, eks? ütleb ta

Hea, et sa nii ütled, ütleb Ema

Hea, et sa nii arvad, ütleb ta

ja ta vaatab Aslele otsa ja ütleb, et kui poiss need kroonid tõesti leidis, siis peab ta Aslelt vabandust paluma, sest ta oli kindel, et poiss need varastas, aga ta võis need ju ka leida, et ta selle peale ise ei tulnud, ütleb Ema

Ja sellisel juhul pean ma sinult vabandust paluma, ütleb ta

Ma ei oleks pidanud sind süüdistama, et sa varastad, et sa varas oled, ütleb ta

Ja Isa ütleb, et rohkem me sellest ei räägi ja siis lähed sina, Asle, Pagaritöökotta ja annad kroonid kas Pagarile või Pagariprouale, kumb kella peale leti taha tuleb, ja ütled, et leidsid need Pagaritöökoja eest, ja kui keegi ei ole Pagarilt või Pagariproualt raha tulnud küsima, siis võid ju kroonid endale jätta? ütleb Isa

Ja siis sul küll hullupööra veab, et sa need kroonid leidsid, ütleb ta

Jah, jumala eest, ütleb Ema

Ma lippan kohe, ütleb Asle

ja siis lippab ta taluteed mööda maanteele ja seal edasi Pagaritöökoja juurde ja astub välisuksest sisse ja võtab kellukese, mis seal seisab, ja raputab seda, ja kelluke tiliseb ja Pagar tuleb välja ja astub leti taha ja Asle ütleb, et leidis need kroonid Pagaritöökoja eest ja nüüd, nüüd ta tõesti valetab ja see on temast inetu, tal on häbi, mõtleb Asle ja ta hakkab puterdama ja Pagar vaatab talle otsa ja ütleb nii-nii, ütleb ta

Nii-nii, ütleb Pagar

ja ta vaatab Aslele otsa

Mis leitud, see leitud, jah, siis sul vedas, Asle, ütleb Pagar

Aga äkki on keegi need ära kaotanud, käinud leiba ostmas ja need ära kaotanud? ütleb Asle

Nii kaua kui mina mäletan, ei ole ma kellelegi andnud kolme ühekroonilist, ütleb Pagar

Jäta need endale, Asle, ütleb ta

Sina need kroonid leidsid ja sinule see raha peab jääma, ütleb ta

ja Asle vaatab Pagarile otsa

Jah, ma mõtlen tõsiselt, ütleb too

ja kuigi Pagar haiseb alkoholist ja hoiab letist kinni, võib Pagaril siiski õigus olla, mõtleb Asle

Küll sul vedas, Asle, et sa leidsid need kolm krooni, ütleb Pagar

Ja aus oled sa ka, et tahad need tagasi anda, ütleb ta

ja Pagar ütleb, et tal on kusagile üks kreemikukkel jäänud, üksainus kukkel, mis kogu laarist alles on, ja kuna varsti on aeg pood kinni panna, jah, ta olekski pidanud juba panema, saab Asle kreemikukli endale, jah, kuna ta on nii

tore ja aus poiss, ütleb Pagar ja võtab kreemikukli, ainsa, mis on järele jäänud, pakib selle pruuni paberisse ja ulatab Aslele ja too mõtleb, et see on küll paras sohk, ta valetab ja saab tasuks kreemikukli, aga õnneks ei ole talle kunagi maitse-
nud vanillikreemiga kuklid, mille peal on tuhksuhkur ja kookos, kõik see on vastik, jah, too vastik tuhksuhkur või kuidas seda nimetatakse, või too kookos, nagu seda vist nimetatakse, aga Õele kreemikuklid maitsevad, nii et tema võib selle endale saada ja rõõmustab kreemikukli üle mis kole, mõtleb Asle

Aitäh, suur tänu, ütleb ta

ja Pagar ulatab kreemikukli Aslele ja ta jääb viivuks paigale ja vaatab Pagarit, kes tõstab kohvitassi suule, võtab lonksu ja ütleb, et täna vedas sul, Asle, ikka hullupööra, et sa leidsid need kolm krooni, oi, see läks hästi, ütleb ta

Ja siis sain veel kreemikukli ka, ütleb Asle

Ah, see ei ole kõneväärt, ütleb Pagar

ja ta väljub uksest, mis on tema selja taga, ja Asle teab, et see viib Pagari ja Pagariproua elutuppa, ja Asle lippab koju ja ütleb, mida Pagar talle ütles, et kui tema need kroonid leidis, siis temale peavad need jääma, ja ta, Pagar, ei olnud oma mäletamist mööda kellelegi kolme ühekroonilist tagasi andnud ja kindlasti mitte täna, ütleb Asle ja Pagar ütles, et kui tema need kroonid leidis, siis on need tema omad, et küll tal vedas, ütles Pagar, ja Ema ütleb, et võib-olla siis küll, ja Isa ütleb, et jah, selles on Pagari õigus, kui ta järele mõtleb, siis on need kroonid igatahes Asle omad, ütleb Isa ja Ema küsib, kas ta ostis selle kreemikukli leitud raha eest, küsib ta, ja Asle ütleb, et Pagar andis talle kreemikukli, viimase,

mis oli alles jäänud, ja kuna ta oli nii aus ja tahtis raha tagasi anda ja kuna Pagar hakkas kinni panema, siis andis ta Asle selle kreemikukli, mis oli alles jäänud, ütles Pagar, ütleb Asle ja Ema ütleb, et see oli Pagarist nii kena, aga Aslele ei ole kreemikuklid, üldse kuklid ega koogid ega muu säärane kunagi maitsenud, ütleb ta

Ei ole jah, ütleb Isa

Jah, ütleb Ema

ja Ema naerab ja Isa ütleb, et kui üldse kellelegi, siis Emale need küll maitsevad, jah, Emale kreemikuklid maitsevad, ütleb ta

Ja Õele, ütleb Asle

Jah, jah, kreemikukkel on nii hea, ütleb Õde

ja korraga märkab Asle Ema kõrval seismas Õde, keda ta enne üldse tähele ei pannud, mõtleb ta

Aga mina neid ka suuremat ei himusta, ütleb Isa

ja siis ütleb Ema, et kreemikuklit tuleb ju värskelt süüa, eks ole? ütleb ta ja Isa noogutab ja ütleb, et tema kreemikuklit ei taha, ja Asle ütleb, et tema ka kreemikuklit ei taha, ja siis läheb Ema kööki ja tuleb tagasi kahe väikese taldrikuga, mõlema peal pool kreemikuklit, ja annab ühe Õele, kes istub diivanil, ja siis istub Ema Õe kõrvale ja siis istuvad nad diivanil ja söövad kreemikuklit ja Asle seisab ja vaatab neid ja mõtleb, et mis sel Kiilakal häda on? miks ta mul niimoodi kintsu katsus? ja püüdis kätt ülespoole ajada ja Asle võttis selle ära, mõtleb ta, ja Ema nimetas teda vargaks ja varas ta ei ole, aga valetaja on ta küll, mõtleb ta, sest ta on valetanud täna Emale ja Isale ja Pagarile ja lisaks saanud Pagarilt aususe eest kreemikukli, mõtleb Asle ja ta mõtleb, et tahab õue minna

Ma lähen korraks õue, ütleb Asle
Aga ära kodust ära mine, ütleb Ema
Ma mõtlesin Per Olavi poole minna, ütleb Asle
Jah, te tahtsite ju autot ehitada, ütleb Isa
Sa rääkisid sellest, ütleb ta
Jah, ütleb Asle
Aga ära hilja peale jää, ütleb Ema

ja siis läheb Asle õue ja ta mõtleb, et Kiilakas oli nii nõme, et ta tema kintsu katsus, eriti kui Asle tema käe ära võttis, jah, mitu korda, või vähemalt kaks, mõtleb ta, ja ta ei või sellest kellelegi rääkida, sest tal on piinlik ja häbi ja kui keegi sellest teada saab, läheb asi veel hullemaks, nii et ta ei või sellest kellelegi, vähemalt täiskasvanutele rääkida, muidu läheb asi ikka päris hulluks, mõtleb ta, praegu on asi ainult natuke hull ja, jah, omamoodi pisut põnev, jah, seda ka, kuigi talle ei meeldinud, et Kiilakas tema kintsu katsus, mõtleb Asle ja ta ei kavatse enam kunagi Kiilaka autoga sõitma minna, see on igatahes kindel, ja ta ei lähe kunagi Kiilaka poole, see on ka kindel, mõtleb Asle ja astub mööda teed ja näeb siis traktorit, mis talle kaugel eespool vastu sõidab, ja see on vana traktor, mis liigub aegamööda ja mille mootor pläriseb jubedalt, ja Asle läheb edasi ja kaugel eemal sõidab talle vastu traktor, aga pikkamisi, ja Asle kavatseb kohe varsti üle maantee põigata ja taluteele keerata ja Per Olavi uksele koputada ja küsida, kas Per Olav on kodus, ja siis, kui Per Olav on kodus ja kui ta tahab, võivad nad näiteks hakata seda autot ehitama, mida nad ehitada plaanisid, või umbes nii, mõtleb Asle ja ta põikab üle maantee ja sa mu meie, kuidas see traktor, mis talle eemalt läheneb, pläriseb,

kui õudne vingumine, mõtleb Asle, ja ta läheb mööda talu-
teed Per Olavi maja juurde ja koputab uksele ja Per Olav teeb
lahti ja Asle ütleb tere ja ta küsib, kas ta välja tuleks, ja Per
Olav ütleb, et jah, tuleks küll, sest ta tahab Aslele midagi
näidata, ütleb ta tasakesi ja siis paneb Per Olav kingad jalga
ja jaki selga

Me peame minema mõnda kohta, kus keegi meid ei näe,
ütleb ta

ja Asle noogutab

Ja siis võime teha midagi, mida me kunagi teinud pole,
ütleb ta

Läheks äkki Paadikuuri juurde? ütleb Asle

Teie Paadikuuri juurde? küsib Per Olav

Jah, ütleb Asle

ja Per Olav ütleb, et see on hea mõte, ja siis lähevad
nad Rannaribale, mis on allpool maanteed, ja nad kõnni-
vad mööda Rannariba, kuni jõuavad Paadikuuri juurde, ja
siis lähevad nad Paadikuuri taha, sest selle tagauks, mis on
pigem nagu luuk, on kinni ainult roostes haagiga, ja Asle
teeb ukse lahti ja Per Olav läheb sisse ja Asle läheb talle
järele ja Paadikuuris on peaaegu kottpime, kuigi Asle jättis
luugi irvakile, ja Per Olav võtab välja tikutoosi ja tõmbab
tiku põlema

Kas sul on tikud? küsib Asle

Jah, ütleb Per Olav

Ja mul on veel midagi, ütleb ta

ja siis võtab Per Olav suitsupaki välja

Kust sa need said? küsib Asle

Vanaisalt võtsin, ütleb Per Olav

Tal on neid toas kapis palju, ütleb ta
ja Per Olav tõmbab veel ühe tiku põlema
Kas sa oled kunagi suitsetanud? küsib ta
Ei ole, ütleb Asle
Aga sina? küsib ta
Ei ole, ütleb Per Olav

ja siis on tikk lõpuni põlenud ja Per Olav ütleb, et ta teeb nüüd suitsupaki lahti ja siis panevad mõlemad suitsu põlema, aga see on kange ja Asle ei tohi suitsu alla kõhtu tõmmata, muidu hakkab ta oksele, ütleb ta, jah, üks rääkis talle, et tegi suitsu ja kui ta suitsu alla kõhtu tõmbas, hakkas ta kohe oksele, aga kindlasti sellepärast, et ta tõmbas kogu suitsu alla kõhtu, ütleb Per Olav, ja nüüd on nende silmad Paadikuuri hämaruses seletama hakanud ja nad näevad päris hästi ja Asle näeb, et Per Olav teeb suitsupaki lahti ja annab ühe sigareti Aslele, ja siis paneb Per Olav endale sigareti suhu ja ütleb siis, et Asle tõmbaks kohe hinge sisse, kui tema viib tiku sigareti juurde, ja Per Olav kraapsab tiku põlema ja viib selle valge sigareti juurde ja Asle tõmbab hinge sisse ja sigaret võtab tuld ja Asle hoiab seda enda ees nimetissõrme ja pikkpeetri vahel ja ta näeb selle hõõguvat otsa ja ta näeb, et hõõguvast otsast tõuseb suitsu ja see näeb kena välja, ja siis pistab ta sigareti huulte vahele tagasi ja ta hingab sisse ja suhu tuleb natuke suitsu ja ta hingab suitsu välja ja sel on hea lõhn

Suitsul on hea lõhn, ütleb Asle

ja ta tõmbab veel ühe mahvi ja hingab suitsu aeglaselt välja ja ta näeb, kuidas suits hajub pimedusse, ja siis võtab ta veel ühe mahvi ja hoiab suitsu kauem suus, enne kui selle

välja hingab, ja Asle märkab, et talle meeldib suitsetada, nii et temast tuleb suitsumees, mõtleb Asle, ja ta võtab veel ühe mahvi ja tõmbab suitsu natuke kurgust alla ja ta kuuleb, et Per Olav hakkab läkastama

Ei, see on ilge, ütleb ta

ja Per Olav laseb sigaretil Paadikuuri muldpõrandale kukkuda ja astub sellele peale

Mul läks kohe süda pahaks, ütleb ta

ja Asle tõmbab suitsu veelgi kaugemale kurgust alla ja tunneb kogu kehas just nagu mõnusat kribelust, jah, nagu läheks ta rahulikumaks ja tal hakkaks kuidagi parem, mõtleb ta

Kas sulle meeldis suitsetada? küsib Per Olav

Jah, ütleb Asle

Tõesti? küsib Per Olav

Jah, ütleb Asle

ja ta ütleb, et kui ta küllalt vanaks saab, hakkab ta kindlasti suitsetama, ja Per Olav ütleb, et tema küll ei hakka, ja siis ütleb ta, et Asle võib suitsupaki ja tikutoosi endale saada, ja Asle küsib, kas ta neid ise ei taha, ja Per Olav ütleb ei, mitte sugugi, ja siis ütleb Asle aitäh ja pistab suitsupaki ja tikutoosi taskusse ja mõtleb siis, et kõige parem koht, kuhu suitsupakk ja tikutoos peita, oleks ilmselt Paadikuur, kus on lae all mõned ristpalgid, millel ripuvad noodad ja võrgud, ja mõned noodad on nii pehkinud, et lagunevad koost lahti, kui neile vastu minna, ja Asle mõtleb, et ta võib panna suitsupaki ja tikutoosi palgi peale, kus ripub mõni vana noot, mõtleb ta, ja siis ronib ta paari kalakasti otsa ja jätab suitsupaki ja tikutoosi ühe palgi peale

Ma lähen vist koju, mul on süda natuke paha, ütleb Per Olav

ja Asle noogutab ja siis läheb Per Olav välja ja Asle läheb välja ja paneb ukse haaki ja siis ronivad nad nõlvast rada mööda üles ja kui nad on maanteele jõudnud, jätavad nad hüvasti ja siis keerab Per Olav oma taluteele ja Asle ületab maantee ja läheb mööda oma taluteed koju ja ta astub esikusse ja riputab jaki varna ja võtab jalad lahti ja siis tuleb Ema talle vastu ja ütleb, et sul on suitsuhais juures

Kas sa oled suitsetanud? küsib Ema

Kas sa oled juba nii suur, et suitsetad? küsib ta

Hinga, ütleb ta

ja Asle hingab ja Ema küsib, kuidas Asle suitsu sai? ja kellelt ta suitsu sai? ja Asle ei ütle muud, kui et sai kelleltki, ja Ema küsib, kellelt sa said? ja Asle ütleb, et ta ei kavatse seda ilmapeal öelda, jah, tapku või ära, ütleb ta ja siis näeb ta, et Ema läheb trepist üles, ja ma laman voodis ja kas ei kuule ma mootorimürinat ja kraapimist? otsekui vinguvat häält? jah, kusagilt kaugelt kuulen ma traktori mürinat ja ma kuulen saha kraapimist ja kuigi ma laman voodis teki all, on mul külm, nii et tuleb muudkui üles tõusta, nüüd pean end jalule ajama, mõtlen ma ja ma tõusen üles ja ma panen magamistoas tule põlema ja ma näen, et mu riided on toolil, ja siis viskan riided ruttu selga ja riided on külmad ja ma lähen elutuppa ja klõpsan tule põlema ja elutoas on külm ja ma mõtlen, et peaksin ahju tule tegema, mitte niisama seisma ja vahtima, aga tahan hoopis magamistuppa tagasi minna, et veel natuke voodis lesida, jah, nagu Brage targu teeb, mõtlen ma, sest küllap on varahommik, mõtlen ma,

aga ma ei taha teada, mis kell on, mõtlen ma ja sa mu meie, kuidas traktor põrgulärmi teeb, mõtlen ma ja ma vaatan pildi poole, kus ristuvad kaks joont, seal eemal molbertil, ja ma näen, et ma olen maali signeerinud suure A-ga alumises paremas nurgas, mis tähendab, et minu arvates on pilt valmis, kas see siis on või ei ole, mõtlen ma ja ma vaatan kaht ristuvat joont, üht lillat ja teist pruuni, ja ma näen, et Asle vudib kodus keldrisse, neil olid õhtusöögiks kartulikäkid ja Ema palus tal tuua pudeli mahla ja Asle vudib oma lühikeste jalgadega keldrisse ja läheb toidukambrisse, kus seisavad ploomi-, õuna- ja pirnihoidised ja palju mahlapudeleid, sest sügisel teeb Ema sõstardest mahla, ja salves on kartulid, ja Asle võtab ühe mahlapudeli ja vudib välja, ja ei-ei, ma ei suuda selle peale mõelda, mõtlen ma, ja järsku on Ales päris minu ligidal ja paneb mulle käe seljale ja lihtsalt seisab mu kõrval ja nii hea on tunda tema kätt seljal, mõtlen ma ja ma näen, et Asle istub autos ja üks mees hoiab tema randme ümber käterätikut ja nad sõidavad Arsti juurde ja Asle näeb ennast väljastpoolt ja ta vaatab kodu majade poole, Uustare ja Vanatare poole, ja ta mõtleb, et see on tal viimane kord neid maju näha, ja kõik hiilgab heledas, mõistatuslikus kumas, mille osa ta on ja mis on hoopis suurem temast, jah, kõik, mis on olemas, ja sellest valgusest, jah, mis koosneks otsekuu väikestest väreleva kulla täppidest, jah, mis on nagu kullatolmu pilv, ja sellest sädelevast kullapilvest näeb ta, et ta istub autos verise käega, sest Asle libises jääl, pillas mahlapudeli katki ja klaasikild löikas randmel arteri läbi ja Asle tunneb end väga roiult, ta on läbipaistva kullatolmu helen-davas, veiklevas, sädelevas pilves ega karda, ta tunneb otsekuu

õnne, otsekui suurt rahu, ei, selle kohta ei ole sõnu, mida ja kuidas ta tunneb, kuidas ta näeb, mõtleb Asle ja ma vaatan maali, mis on minu ees, ja Ales silitab mul selga üles-alla ja ma näen, et Asle istub autos verise käega ja Ales muudkui silitab mul selga ja nii turvaline ja hea on tema kätt tunda, mõtlen ma ja ma näen, et Asle istub verise käega, ja ma ei taha rohkem selle peale mõelda, pean jätma selle oma piltidesse nii hästi, kui oskan, mõtlen ma, ja ka see on kahe ristuva joonega maalil, mõtlen ma ja siis märkan ma, et Ales võtab käe ära ja kaob, ja ma seisan ja vaatan pilti, kuigi elutoas on külm ja ma oleksin pidanud ahju küdema panema ja ma näen, et Asle seisab koduõuel ja vaatab Isa, kes seisab ja vaatab suisa hämmeldunult tuliuut autot, mis on hall, ja näib, nagu ei tihkaks Isa autot puudutada, liiatigi sinna sisse istuda, ja Ema seisab ja ütleb, et kas pole pöörane lugu, nüüd on nad endale auto saanud, ütleb ta, jah, see on lihtsalt uskumatu, aga ometi tõsi, ütleb ta ja Isa ütleb, et see ei ole sugugi nende auto, sest auto kuulub pangale, ütleb ta ja Ema ütleb, et see on siiski nende auto, ja Isa ütleb eks ta ole ja siis ütleb ta, et kae-kae, all bussipeatuses seisab Kiilakas, ta ei käi kuigi tihti bussiga, ainult vahel harva, kui läheb Bjørgvini, ütleb Isa, ja Asle vaatab alla Kiilaka poole ja elutoas on nii külm ja ma peaksin ahju küdema panema, mõtlen ma, aga tahaksin hoopis tagasi teki alla pugeda ja seal Brage seltsis lesida, mõtlen ma ja ma võin niisama hästi voodisse sooja minna, mõtlen ma ja ma lähen tagasi magamistuppa ja heidan riie-tega voodisse ja seal on Brage, kes poeb mulle külje alla, ja ma topin meile teki ümber ja ma tunnen, et Ales heidab minu kõrvale, ühel pool on Brage ja teisel pool Ales, ja ta on